

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kan forstå, at miljøministeren bekræfter sin udtalelse i det pågældende Ritzau-interview fra den 2. september. Det, som miljøministeren dermed bekræfter, er: »Venstre har dog ingen planer om at beskære den særlige miljøbistand til ulandene i den såkaldte Mifresta-ramme, Miljø-, Fred- og Stabilitetsramme.« Og så siger miljøministeren direkte: »Nej, det har fundet et udmærket leje, hvor det ligger.«

Det vil altså sige, at partiet Venstre ved sin miljøordfører og i øvrigt andre, der udtalte sig om emnet, forud for valget har sagt til vælgerne: Der vil ikke ske nogen beskæring i miljøstøtten til Syd, til de fattige udviklingslande.

I dag er situationen den, at regeringen har indgået en finanslovaftale, hvor miljøstøtten til Syd ikke bare er blevet beskåret i strid med, hvad man har lovet og sagt, men er blevet mere end halveret. Fra et beløb i 2001 på over 1 mia. kr. er vi i dag nede i størrelsesordenen 440 mio. kr. – en drastisk beskæring, det er over halvdele. Er det ikke noget, som piner miljøministeren lidt, at man her har ført vælgerne så meget bag lyset, som tilfældet er?

Kl. 16.35

Spørgsmål 2: Hvad er årsagen til, at Venstre på den måde er løbet fra det, man har sagt til vælgerne forud for valget? Er det, fordi man er kommet i besiddelse af fuldstændig nye oplysninger, som man ikke havde den 2. september? Eller er det Det Konservative Folkeparti eller Dansk Folkeparti, der har vredet armen om på ryggen af Venstre og tvunget Venstre til i strid med løfterne forud for valget at gennemføre drastiske besparelser på miljøbistanden til de fattigste ulande?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Vi har fuldstændig fulgt det, vi også lovede i valgkampen, nemlig at vi efter regeringsdannelsen ville gå ind og vurdere alle midlerne, og vi har herefter tiltrædelsen gennemgået Danmarks samlede miljøsam arbejde med udviklingslandene. Det er klart, at den prioritering, der sker, sker i lyset af, at netop de midler er placeret hos udenrigsministeren.

Jørn Jespersen (SF):

Miljøministeren må altså undskylde. Man kan ikke på den ene side bekræfte udtalelserne fra Ritzau-interviewet den 2. september og så et øjeblik efter sige, at man har gjort fuldstændig det, man sagde før valgkampen. Det tror jeg er fuld-

stændig indlysende for alle ikke kan være sandt begge dele. Og det er det jo heller ikke.

Sandheden er, at Venstre ikke bare har undladt at sige noget om sine planer om at beskære miljøbistanden til ulandene, men decideret åbent har erklæret, at det ville man ikke gøre, fordi man syntes, det havde fundet et fornuftigt leje.

Så nytter det ikke at komme med den sædvanlige smøre, som alle ministre har lært udenad, om, at man prioriterer hofteoperationer, ældre og barselorlov. Det vidste man jo også godt. Det førte man sig jo meget voldsomt frem med på samme tidspunkt.

Så man har udmærket vidst, hvad det var, man var ude i, og derfor er konklusionen, at Venstre drastisk har gjort noget andet, end man har sagt om miljøbistanden, og har svigtet sine valglofter.

Derfor bliver jeg bare nødt til at spørge igen: Hvad er årsagen til det? Er der nye oplysninger og i givet fald hvilke? Eller er man blevet tvunget af de to andre partier bag finanslovaftalen?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Selv om spørgeren synes, at han har hørt det længe, synes jeg alligevel ikke, at det har sat sig helt endnu. De reduktioner er gennemført, fordi der var behov for finansiering af en række højt prioriterede opgaver. Sådan *må* det være.

Jeg vil bare sige, at jeg sidder jo også med den Ritzau-meddelelse, udtalt af en miljøpolitisk ordfører – undertegnede – før et valg om nogle spørgsmål, som går hele vejen igennem Ritzau-meldingen. Her går man jo også ind og siger, at vi ved lejlighed skal ind og kigge på nogle ting – det er ikke kun Mifresta-rammen – som vedrører hele miljøbistanden og ulandsbistanden, og siger, at vi vil gå ind og kigge det igennem. Der vil være nogle lande, der vil få, og nogle vil ikke få, alt efter en lang stribe forudsætninger, der bliver sat op.

Jeg synes i grunden, det er lidt underligt, men jeg er klar over, at vi får den her diskussion igen. Jeg forholder mig til de midler, der ligger i Miljøministeriet. Det er nu engang dem, en miljøminister er forpligtet over for, og jeg konstaterer, som jeg har sagt før, at de midler, der står på Miljøministeriets konto som sådan, er midlertidigt placeret på § 35 på finansloven.

Der pågår nu et arbejde, hvor man skal diskutere hele miljøstøtten, kaste boldene op, se på dem på ny og se på, hvordan de så ligger. Det kan være fristende at spørge, og man vil gerne